

současně naplnil zákonné definiční znaky správce osobních údajů, jenž odpovídá za soulad zpracování s pravidly pro zpracování osobních údajů, a proto bylo řízení o opatřeních k nápravě sp. zn. UOOU-08948/18, jež vyústilo ve vydání rozhodnutí o nápravných opatřeních, vedeno s obviněným samým. Následný rozklad zamítla předsedkyně Úřadu rozhodnutím čj. UOOU-08948/18-16 (kopie ve spisu vedena pod čj. UOOU-01936/19-3) ze dne 4. února 2019, když dospěla ve shodě se správním orgánem I. stupně k závěru, že obviněný řízení je v postavení správce osobních údajů, a je proto plně odpovědným za zákonnost zpracování, tedy i za přijetí opatření k nápravě.

[3] Jak vyplynulo z úředních záznamů čj. UOOU-01936/19-4 ze dne 15. dubna 2019 a čj. UOOU-01936/19-5 ze dne 18. dubna 2019, uložená opatření k nápravě nebyla včas přijata, a správní orgán proto s obviněným zahájil oznámením čj. UOOU-01936/19-7 ze dne 9. května 2019 řízení pro podezření ze spáchání přestupku. Sdělením čj. UOOU-01936/19-50 ze dne 21. října 2019 správní orgán I. stupně informoval o shromáždění dostatečných podkladů pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, nicméně obviněný se k nahlédnutí do spisu ani ve lhůtě prodloužené na jeho žádost nedostavil. Namísto toho se vyjádřil v dopise ze dne 19. listopadu 2019 (evidováno pod čj. UOOU-01936/19-54) s tím, že byl upozorněn na ohrožení bezpečnosti své osoby vzhledem k pevně stanovenému termínu nahlédnutí do spisu, a proto se rozhodl svého práva nevyužít. Informace ze spisu si však, dle svých slov, měl zajistit, a proto se pouze písemně vyjádřil prostřednictvím datové schránky. Zejména opakovaně uvedl, že není oprávněn provést uložená opatření a celý postup Úřadu považuje za šikanózní a nezákonný.

[4] Následně správní orgán I. stupně vydal napadené rozhodnutí, proti němuž se obviněný ohradil řádným a včasným rozkladem.

II. Obsah rozkladu

[5] Rozkladem ze dne 17. prosince 2019 nazvaném „Odpor proti rozhodnutí Čj. UOOU-01936/19-56“ obviněný napadá rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako politicky motivované, nezákonné a nedostatečně podložené, resp. podložené vymyšlenými informacemi. Současně z textu podání vyplývá, že uloženou pokutu považuje za likvidační. Jakkoliv blíže své argumenty však nerozvíjí a zůstávají ve zcela obecné rovině.

[6] Podáním ze dne 17. prosince 2019 obviněný současně vyjádřil své znepokojení s postupem Úřadu ve věci jeho podnětu na „největší únik dat prostřednictvím webu <https://hokejovaregistrace.cz>“.

[7] Dne 21. prosince 2019 podal obviněný námitku podjatosti proti inspektorce Úřadu PaedDr. Janě Rybínové, která vedla předmětné řízení. V námitce však kromě vyjádření „Důvody podjatosti nechám na Vás (...)“ absentoval jakýkoliv relevantní důvod pro možnou podjatost inspektorky.

[8] V přípisu ze dne 1. ledna 2020 obviněný uvedl, že se k věci vyjádří 13. ledna 2020, tedy v době, kdy se k věci bude moci vyjádřit s ohledem na údajnou kolizi s „procesně nadřazeným řízením, které je souběžně vedeno v neprospěch Úřadu a dalších fyzických a právnických osob.“

[9] To obviněný dne 13. ledna učinil, když Úřadu zaslal další doplnění, v němž námitku podjatosti rozšířil na celý Úřad včetně všech osob jednajících v řízení za Úřad, a to i včetně

předsedkyně Úřadu. Námitku odůvodnil tím, že je Úřad vyšetřován pro pokus maření vyšetřování Českého svazu ledního hokeje, je podezřelý ze zneužití pravomocí veřejného činitele, způsobení škody v řádech desítek miliónů a současně se měl pokusit obviněného zdiskreditovat, když nepostupoval řádně při prošetřování obviněným podaného podnětu. V části zabývající se odůvodněním rozkladu proti napadenému rozhodnutí obviněný ve svém souhrnu v zásadě uvedl, že postup Úřadu je protizákonný, neboť řízení lze vést s provozovatelem systému, a ne s ním, tj. osobou, která ve věci nejedná. Jako fyzická osoba nepodnikající není schopen uzavřít zpracovatelskou smlouvu, není oprávněn provádět jakékoliv zásahy do databáze. Deindexaci nadto považuje za nezákonný zásah do podnikání cizích podnikatelských subjektů. Své argumenty dále rozvíjí o podjatost Ing. Josefa Vaculy, inspektora, který prováděl kontrolu sp. zn. UOOU-09488/14, a možné politické zájmy představitelů Úřadu. Toto vše považuje za důvody podjatosti a ve svém důsledku i nezákonnosti rozhodnutí.

III. Posouzení orgánem druhého stupně

[10] Odvolací orgán na základě podaného rozkladu přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

[11] Předně odvolací orgán konstatuje, že polemika, kdo je v předmětné situaci správcem osobních údajů, tedy i osobou příslušnou k přijetí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, jakož i tvrzení zpochybňující zákonnost samotných opatření, jsou mimo předmět tohoto řízení. Tyto argumenty měl a mohl obviněný uplatňovat v rámci předešlého řízení o jejich uložení a v případě nesouhlasu s rozhodnutím předsedkyně Úřadu čj. UOOU-08948/18-16, jímž potvrdila rozhodnutí čj. UOOU-08948/18-9, měl možnost svá práva hájit žalobou dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

[12] Tvrzení, jež se týkala nesouhlasu s postupem Úřadu ve věci obviněným podaného podnětu na Český svaz ledního hokeje, jsou svojí podstatou stížností dle § 175 odst. 1 správního řádu, a proto se jimi správní orgán bude v tomto režimu zabývat. Ve vztahu k projednávanému případu je však relevantní, že toto tvrzení samo nelze považovat za akt způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť s ním nijak fakticky nesouvisí.

[13] Pokud jde o podanou námitku podjatosti, odvolací orgán v první řadě odkazuje na ustanovení § 14 odst. 3 správního řádu, podle něhož správní orgán nepřihlédne k námitce, která nebyla uplatněna bez zbytečného odkladu, kdy se dotýčný o důvodu vyloučení dozvěděl. Současně z podstaty námitky vyplývá, že lze uplatňovat výhradně vůči osobám aktivně vystupujícím v řízení, a proto chtěl-li obviněný uplatnit námitku proti inspektorce, měl ji uplatnit ještě v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, a nikoliv dodatečně po vydání rozhodnutí. Nicméně i tak odvolací orgán konstatuje, že obviněný ve vztahu k inspektorce neuvádí jakékoliv konkrétní důvody, které by mohly zakládat její podjatost ve věci či ve vztahu k obviněnému. K námitce podjatosti v zásadě všech osob vystupujících za Úřad založené na tvrzení o údajném nesprávném postupu při vyšetřování či vedení řízení potom odvolací orgán připomíná, jak již mnohokrát v minulosti obviněnému v souvislosti s řadou námitek podjatosti na inspektora Ing. Josefa Vaculu připomněl, že s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 9 As 121/2014-36 ze dne 20. listopadu 2014 a rozsudek čj. 9 As 69/2015-20 ze dne 27. srpna 2015, je třeba při posuzování vyloučení úředních osob z řízení uplatňovat stejné zásady, jakými je ovládáno posuzování vyloučení soudců. Důvodem k vyloučení soudce však

nemohou být okolnosti spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[14] Sám postup v řízení či vydání určitého rozhodnutí ve věci nemůže být důvodem pro vyslovení podjatosti úřední osoby, neboť námitku podjatosti nelze považovat za alternativu ať už řádným, či mimořádným opravným prostředkům, ani soudního přezkumu. Z obviněným tvrzených skutečností nevyplývá žádná důvodnost pro vyloučení jakýchkoliv osob z projednávaného řízení a nelze tak ani odůvodňovat nezákonnost rozhodnutí.

[15] Odvolací orgán konstatuje, že napadené rozhodnutí splňuje všechny požadavky na něj kladené § 68 správního řádu, včetně toho, že je řádně odůvodněno. Současně je zřejmé, že se správní orgán I. stupně dostatečně zabýval majetkovými poměry obviněného ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 9/2008-133 ze dne 20. dubna 2010, jež jsou v projednávaném případě stěžejní vzhledem k relativně vysoké výši uložené pokuty pro fyzickou osobu (minimálně formálně) nepodnikající. V této souvislosti nelze přehlédnout, že však obviněný k objasnění svých majetkových poměrů nijak nepřispěl, a otázku likvidačního charakteru ve svých podáních ani nijak nekonkretizoval. Z úřední činnosti, jak je popsáno v napadeném rozhodnutí, je odvolacímu orgánu známo, že obviněný o sobě tvrdí, že je osobou nemajetnou bez jakýchkoliv příjmů, přičemž ale současně žije relativně nákladný život (jak zjistil orgán I. stupně), aniž by bylo zřejmé, co je zdrojem jeho příjmů. Nelze odhlédnout ani od velmi vysoké společenské škodlivosti jednání.

[16] Učinil-li správní orgán I. stupně dostupné a rozumné kroky ke zjištění majetkových poměrů obviněného a nic nenasvědčuje zcela zjevnému likvidačnímu charakteru uložené pokuty, dle ustálené judikatury správních soudů by to naopak měl být obviněný dovolávající se takového charakteru, kdo jej doloží. To však obviněný neučinil, a to ani v rozkladu či jeho doplněních.

[17] Lze tedy shrnout, že odvolací orgán argumentaci obviněného odmítl a po celkovém přezkoumání neshledal napadené rozhodnutí nezákonným a neshledal ani žádná pochybení v postupu předcházejícímu vydání tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 14. května 2020

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů
předsedkyně
(podepsáno elektronicky)